

Benim İnsanım

– dÖNENCe · 01 Eylül 2010

Yukarıda birileri tartışır,
Bölmeye çalışır bizleri,
Ya dinimize laf söylerler ,
Ya da kökenimize,
Ama benim insanım ,
Dikkate almaz onları,
Sadece güler geçer,
Her zaman ki naifliğiyle,
Benim insanım ,benim insanım,

Cahil derler ,köylü derler ,
Kendi sofralarında ,
Yazarlar senaryolar ,
Rol biçerler bizlere ,
Senarist onlar ,yönetmen onlar,
Ama benim insanım ,
Umursamaz rolünü,
Geçmişiyile yaşar gerçekleri,
Kimseye papuç bırakmaz,
Her zaman ki yüreğiyle,
Benim insanım,benim insanım,

Meydanlarda ,salonlarda,
Hepsi ayrı telden çalar insanıma,
Ne nota bilirler ne de türküler,
Ama benim insanım ,
Aşıkları dinlemiş,
Sazınıda bilir ,bam telinide,
Dinlemez safsataları,
Gerekirse söyler de,
Hem de yine yüreğinin sesiyle,
Benim insanım ,benim insanım ,

Benim insanım dost ,
Benim insanım yaren,

Benim insanım yörük ,
Benim insanım kardeş,
Sen yukarıda ne yazarsan yaz,
Yalnız dikkatli bak ,
Benim insanımın bu vatan.

SAYGILARIMLA